

[Hørdelsesministeren.]

at ordningen tilgodeser det behov, der er for at udskille de helt uegnede revisorer. Disse uegnede revisorer er til skade for samfundet og vil erfaringsmæssigt kunne skade deres klienter ved en dårlig regnskabs- og skattemæssig vejledning. Det er netop erhvervsorganisationernes og skattemyndighedernes erfaring, at ikke så få, der har behov for regnskabsmæssig bistand, får en for ringe støtte hos deres revisorer.

Herefter skal jeg pege på, at finansministeren har oplyst mig om, at kildeskattedirektoratet over for ham har givet udtryk for, at der foreligger en selvstændig kildeskattemæssig interesse i, at nærværende lovforslag gennemføres. Dette hænger navnlig sammen med arbejdsgivernes og andre indeholdelsespligtiges opgaver under kildeskatteordningen. For de indeholdelsespligtige — og dermed også for kildeskattemyndighederne — vil det være af væsentlig betydning for en hensigtsmæssig udførelse af opgaverne, at der består den bedst mulige adgang til at få kvalificeret revisorbistand.

Tolddepartementet og toldvæsenet er ligeledes stærkt interesseret i gennemførelse af foranstaltninger, der vil forbedre revisorernes kvalifikationer. Efter gennemførelsen af merværdiafgiftsloven er ca. 368.000 erhvervsdrivende blevet afgiftspligtige og underlagt toldvæsenets kontrol. Denne kontrol udøves ved eftersyn i virksomhederne bl. a. ved gennemgang af regnskaberne. Da virksomhederne i stigende omfang anvender revisorer, er standarden af den nye revisorbistand af væsentlig betydning for toldvæsenets arbejde og dermed for sikring af statskassens provenu.

Som led i toldvæsenets rationalisering påtænkes det i øvrigt at omlægge reglerne for toldens opkrævning, således at kontrollen i væsentlig grad lægges over på gennemgang af fakturaer og virksomhedernes øvrige regnskabsmateriale. En sådan omlægning vil forøge betydningen af regnskabsførelsen.

Endelig vil jeg gerne pege på den i juni 1969 afgivne betænkning om håndværket og den mindre industri, hvori kommissionen anbefaler, at der ud over de statsautoriserede revisorer godkendes revisorer med en sådan uddannelse, at den giver garanti for for-

svarlig regnskabsbistand. Kommissionen peger i den forbindelse på det arbejde, der udføres af revisorudvalget, og finder, at de mindre virksomheder på den ene side må have garanti for, at den bistand med hensyn til regnskab m. v., de køber sig, er sagligt forsvarlig og pålidelig, men at deres regnskabsproblemer på den anden side ofte er så enkle, at de ikke nødvendigvis behøver at støtte sig på den højeste og dyreste sagskundskab — de statsautoriserede revisorer.

Hovedlinjerne i lovforslaget bygger på loven om de statsautoriserede revisorer, nr. 68 af 15. marts 1967, men der er taget rimeligt hensyn til sigtet med nyordningen og til de forskelle, der nødvendigvis må være med hensyn til kvalifikationer og uddannelse m. v. Jeg skal ikke komme ind på enkeltheder i lovforslaget, men herom henviser til bemærkningerne til forslaget og til revisorudvalgets betænkning, idet vi jo senere skal se på lovforslagets detaljer, som jeg naturligvis er parat til en saglig drøftelse af.

Dog skal jeg til slut vende tilbage til den i revisorudvalgets betænkning af repræsentanten for Foreningen af statsautoriserede Revisorer afgivne mindretalsudtalelse. Mindretallet har ikke kunnet tilslutte sig den foreslåede titelbetegnelse „registreret revisor“, men foreslår i stedet titlen „registreret regnskabs- og skattekonsulent“. Endvidere foreslås det, at de registrerede revisorers revisionsmæssige arbejdsfelt i loven begrænses til opgaver af enklere karakter.

Med hensyn til spørgsmålet om betegnelsen deler jeg den almindelige opfattelse i revisorudvalget, hvorefter der må lægges vægt på, at ordet „revisor“ ikke i sig selv har kunnet beskyttes, allerede af den grund, at denne betegnelse er et så gængs og på mange områder anvendt udtryk, at man ikke kan forlange, at den nye gruppe revisorer skal give afkald på denne betegnelse. Jeg mener også, at der må lægges vægt på Dansk Sprognavns udtalelse i betænkningen side 35-37, hvorefter man finder, at der er mest, som taler for betegnelsen registreret revisor, og at man ved at indføre denne vil få fuldstændig overensstemmelse med i hvert fald sprogbrugen på norsk.

Spørgsmålet om en afgrænsning af de arbejdsopgaver, som de registrerede revi-